

 nerco	NERCO - Ν. ΧΑΥΚΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ.	 ΟΜΙΚΡΟΝ TECHNOLOGICAL SOLUTIONS	ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.	ΞΥΛΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.	ΞΥΛΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ					
ΕΝΟΤΗΤΑ 4 : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ					

ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π.4.3 ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ: Έκθεση Απολογισμού Διαβούλευσης

**«ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ»**

ΟΠΣ 5000346

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
2007-2013 & 2014-2020

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ε.Π.
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΤΟΜΕΑ

Με την συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:

«ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ» (στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «*Μεταρρύθμιση Δημόσιου Τομέα 2014-2020*»)

ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

I. ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π 4.1 (α) : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ - Προτάσεις Βελτίωσης

II. ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π 4.1 (β) : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ - Ανάλυση Κανονιστικών Επιπτώσεων

III. ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π 4.2 : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ - Προτάσεις Εφαρμογής

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ/ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

20/06/2016 – 7/07/2016

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

Υποβλήθηκαν συνολικά επτά (7) σχόλια

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

Το παρόν έργο παρουσιάζει δύο σημαντικές ιδιαιτερότητες σε σχέση με τα συνήθη προσχέδια που αναρτώνται στο διαδίκτυο προς δημόσια διαβούλευση. Ειδικότερα, αφ' ενός το παρόν έργο, τα οποία έγκειται στην κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας, αποσκοπεί στη συγκέντρωση και νομοτεχνική επεξεργασία των ήδη υφισταμένων διατάξεων και δεν δύναται να οδηγήσει στη θέσπιση νέων ουσιαστικών ρυθμίσεων ή, έστω, στην τροποποίηση των υφισταμένων. Αφ' ετέρου, η δημόσια διαβούλευση λαμβάνει εν προκειμένω χώρα σε δύο στάδια: το παρόν, κατά το οποίο αναρτώνται προτάσεις επί της κωδικοποίησης, και το τελικό στάδιο της διαβούλευσης, το οποίο θα πραγματοποιηθεί σε μεταγενέστερο χρόνο, κατά το οποίο θα αναρτηθεί το προσχέδιο του κώδικα με τις περιεχόμενες σε αυτό διατάξεις.

Οι ιδιαιτερότητες αυτές αιτιολογούν τόσο τον περιορισμένο αριθμό εκείνων που συμμετείχαν στην παρούσα διαβούλευση όσο και το περιεχόμενο των υποβληθέντων σχολίων, το οποίο προδήλως καταδεικνύει την εσφαλμένη αντίληψη τους περί της αληθούς λειτουργίας και του σκοπού του παρόντος έργου. Συγκεκριμένα, ως προς τα υποβληθέντα σχόλια αξίζει να επισημανθούν, εν είδει γενικών παρατηρήσεων, τα εξής:

1. Τα υποβληθέντα σχόλια αναφέρονται σε σημαντικό βαθμό στο ουσιαστικό περιεχόμενο των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, προτείνοντας την τροποποίηση των ουσιαστικών ρυθμίσεών τους. Κατά συνέπεια, καθίσταται σαφές ότι εκείνοι που υπέβαλαν τα σχετικά σχόλια δεν έχουν κατανοήσει ότι το παρόν έργο περιορίζεται στην κωδικοποίηση της κείμενης δασικής νομοθεσίας και όχι στην τροποποίησή της, αρμοδιότητα που ανήκει στη νομοθετική πρωτοβουλία.

2. Ακόμη και στην περίπτωση που τα υποβληθέντα σχόλια αναφέρονται όχι στο ουσιαστικό περιεχόμενο των κωδικοποιούμενων διατάξεων, αλλά στη μεθοδολογία που ακολουθείται κατά την κωδικοποίηση, το περιεχόμενο το σχολίων προδίδει κατά τρόπο αναμφισβήτητο την άγνοια όσων υπέβαλαν τα σχετικά σχόλια περί της ύπαρξης ειδικών κανόνων, σύμφωνα με τους οποίους υλοποιείται το κωδικοποιητικό έργο και δη του άρθρου 12 του ν. 4048/2012 «Ρυθμιστική Διακυβέρνηση: Αρχές, Διαδικασίες και Μέσα Καλής Νομοθέτησης» (ΦΕΚ Α' 34) καθώς και του εγχειρίδιου οδηγιών που έχει καταρτιστεί από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παρ. 5 του ν. 3133/2003.

3. Τα υποβληθέντα σχόλια περιέχουν αρκετές παρατηρήσεις που αναφέρονται σε πρόσφατες διατάξεις, οι οποίες εμφιλοχώρησαν μετά την ημερομηνία κατάρτισης και υποβολής των προς διαβούλευση παραδοτέων, οι οποίες προφανώς, ως μεταγενέστερες, δεν περιλαμβάνονται στα προς διαβούλευση παραδοτέα. Επίσης σημαντικός αριθμός σφαλμάτων που διαπιστώθηκαν στα σχόλια αιτιολογούνται αφ' ενός λόγω της απουσίας του προσχεδίου κώδικα, το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση σε μεταγενέστερο χρόνο, και, αφ' ετέρου, λόγω της εγγενούς πολυπλοκότητας του υπό εξέταση αντικειμένου, η οποία απαιτεί εξειδικευμένη γνώση, αλλά και ιδιαίτερη προσοχή.

Τις παραπάνω γενικές επισημάνσεις ακολουθεί η ειδική αξιολόγηση όλων των υποβληθέντων σχολίων.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

Ι. ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π 4.1 (α) : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ - Προτάσεις Βελτίωσης

#1 **Κων/νος Τζάλλας** 29-06-2016 11:53

#2 **Βασιλικη Σαλιβέρου** 02-07-2016 08:06

#3 **Βασιλικη Σαλιβέρου** 02-07-2016 08:26

#4 **Βασιλικη Σαλιβέρου** 05-07-2016 06:35

Στα εν λόγω σχόλια διατυπώνονται προτάσεις ουσιαστικής τροποποίησης της κείμενης δασικής νομοθεσίας.

Ωστόσο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 του ν. 4048/2012 καθώς και του εγχειριδίου οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) το παρόν έργο της κωδικοποίησης έχει ως αντικείμενο τη συγκέντρωση, συστηματική ταξινόμηση και εκκαθάριση της υφισταμένης δασικής νομοθεσίας, αποκλεισμένης ρητώς κάθε δυνατότητας τροποποίησης της κείμενης νομοθεσίας, η οποία ανήκει αποκλειστικώς στη νομοθετική πρωτοβουλία και διενεργείται κατά τη συνήθη διαδικασία με την έκδοση νόμων (ιδ. Εγχειρίδιο οδηγιών της Κ.Ε.Κ., σημείο ΙΔ', σλ. 15). Στο πλαίσιο αυτό, όπως άλλωστε διευκρινίζεται σαφώς και στο παραδοτέο 4.1α (σελ. 7), οι υποβαλλόμενες προτάσεις αφορούν σε νομοτεχνικά ζητήματα, ενώ η υποβολή προτάσεων για τα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου, όπως τα τιθέμενα

με όλα τα παραπάνω σχόλια της διαβούλευσης, εκφεύγει των ορίων του παρόντος έργου και δεν επηρεάζει το έργο της κωδικοποίησης των σε ισχύ διατάξεων.

Για τους λόγους αυτούς, τα παραπάνω σχόλια δεν γίνονται αποδεκτά.

#5 WWF Ελλάς 06-07-2016 12:30

Το ιδιαίτερος εκτενές σχόλιο της «WWF Ελλάς», εν όψει πρωτίστως της περίπλοκης δομής του, αλλά και του εν μέρει αντιφατικού περιεχομένου του καθιστά την αξιολόγησή του δυσχερή.

Ειδικότερα, το σχόλιο περιέχει 15 σημεία με ισάριθμες «γενικότερες παρατηρήσεις» και ένα 16^ο σημείο, το οποίο υποδιαιρείται περαιτέρω, με «ειδικότερες παρατηρήσεις». Στην πραγματικότητα, τόσο στις «γενικότερες» παρατηρήσεις παρατηρούνται σχόλια «ειδικού» περιεχομένου, αναφερόμενα σε συγκεκριμένες διατάξεις ή ρυθμίσεις (π.χ. σημείο 4: άρθρο 1 ν. 998/1979, σημείο 8: Ορισμοί, σημείο 12: Οικισμοί, σημείο 14: άρθρο 3 του π.δ. της 19.11.1928) όσο και, αντιστρόφως, στις «ειδικότερες παρατηρήσεις ενσωματώνονται σχόλια «γενικού» περιεχομένου, που διατρέχουν το σύνολο του έργου (π.χ. σημείο 16 vi: προσαρμογή στις τρέχουσες διοικητικές δομές). Συνεπώς, εισάγεται μια «ψευδοδιάκριση» μεταξύ γενικών και ειδικών παρατηρήσεων, η οποία εν τέλει όχι μόνο δεν διευκολύνει, αλλά δυσχεραίνει τη συνολική αξιολόγηση του παρόντος σχολίου.

Ομοίως, το παρόν σχόλιο, πέραν του γεγονότος, που θα καταδειχθεί ειδικότερα στη συνέχεια, ότι αγνοεί και παραγνωρίζει πλήρως τους εφαρμοστέους κανόνες της νομοθετικής κωδικοποίησης, περιέχει αντιφατικές προσεγγίσεις. Ενδεικτικά αναφέρεται το σημείο 3 όπου ο σχολιαστής υποστηρίζει ότι η άρση των ασαφειών και η εναρμόνιση των εννοιών «υποκρύπτουν ερμηνευτικές επιλογές», καθώς και ότι η κρίση περί αναδιατύπωσης ή θεραπείας διατάξεων που έχουν κριθεί αντισυνταγματικές «δεν είναι έργο που εμπίπτει στην κωδικοποίηση», προτείνοντας «επιφυλακτική προσέγγιση» του έργου της κωδικοποίησης. Σε προφανή αντίφαση με τα παραπάνω, στο σημείο 10 ο σχολιαστής κάνει λόγο για την κωδικοποίηση διατάξεων «αμφίβολης συνταγματικότητας», ενώ στο σημείο 16 ο σχολιαστής κατακρίνει την «υπερβολικά επιφυλακτική» αναφορά του υπό κρίση παραδοτέου στην αξιολόγηση από την αιτιολογική έκθεση του ν. 4280/2014 της νομολογίας του ΣΤΕ για τις επιτρεπτές επεμβάσεις σε αναδασωτές εκτάσεις.

Παρόμοια αντίφαση σημειώνεται μεταξύ της πρότασης απάλειψης κάθε παραπομπής στην έννοια του «περιαστικού πράσινου» υπό την πολεοδομική της έννοια και της αναφοράς στο βιβλίο της WWF Ελλάς με τίτλο «Πράσινο και ελεύθεροι χώροι στην πόλη» (Αθήνα 2009), κατά την οποία «*Το περιαστικό πράσινο*

είναι μία έννοια που αναφέρεται σε ελεύθερες εκτάσεις που βρίσκονται εκτός σχεδίου, στον περιαστικό χώρο των πόλεων. Αν και δεν υπάρχει σχετικός νομικός ορισμός, πρόκειται για μία έννοια που χρησιμοποιείται ευρέως σε πολεοδομικά, ρυθμιστικά και χωροταξικά σχέδια».

Τέτοιες αντιφατικές αναφορές δυσχεραίνουν τον προσδιορισμό των πραγματικών θέσεων του σχολιαστή και ειδικότερα τη συνολική αποτίμηση του παρόντος σχολίου.

Τα παραπάνω ελαττώματα του σχολίου της «WWF Ελλάς», καθιστώντας αδύνατη την ενιαία και συνολική αξιολόγηση του σχολίου, οδηγούν κατ' ανάγκη στην επιμέρους ανάλυση κάθε παρατήρησης διακεκριμένα, ώστε να καταδειχθεί η αληθής για το συγκεκριμένο έργο αξία του περιεχομένου εκάστης εξ αυτών.

Επί του σημείου με αρ. 2

Στο σημείο αυτό ο σχολιαστής επισημαίνει ότι δυσχεραίνεται η αξιολόγηση των παραδοτέων και αναρτηθέντων στη διαβούλευση κειμένων λόγω της απουσίας του ίδιου του κειμένου της κωδικοποίησης.

Όπως ήδη σημειώθηκε στις γενικές παρατηρήσεις η παρούσα δημόσια διαβούλευση, λόγω της ιδιαιτερότητας του έργου, λαμβάνει εν προκειμένω χώρα σε δύο στάδια τα οποία προβλέπονται ρητώς στο πλαίσιο της προκήρυξης του έργου: το παρόν, κατά το οποίο αναρτώνται προτάσεις επί της κωδικοποίησης, και το τελικό στάδιο της διαβούλευσης, το οποίο θα πραγματοποιηθεί σε μεταγενέστερο χρόνο, κατά το οποίο θα αναρτηθεί το προσχέδιο του κώδικα με τις περιεχόμενες σε αυτό διατάξεις.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 3

Στο εν λόγω σημείο ο σχολιαστής διατυπώνει τις απόψεις του για το περιεχόμενο και την εμβέλεια του έργου της κωδικοποίησης εκφράζοντας ενστάσεις για τις νομοτεχνικές παρεμβάσεις του αναδόχου.

Όλες οι αναφερόμενες νομοτεχνικές παρεμβάσεις όχι μόνον προβλέπονται αλλά επιβάλλονται από το εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) (σελ. 4 και επ.), ώστε οι κωδικοποιούμενες διατάξεις να καθίστανται εύληπτες, σαφείς και ομοιόμορφες, συνεπώς εμπίπτουν όλες στο πεδίο του έργου της κωδικοποίησης. Ειδικότερα, στο κεφάλαιο Γ' του Εγχειριδίου της Κ.Ε.Κ αναφέρονται χαρακτηριστικά επί λέξει τα εξής: *«Ο συντάκτης του κώδικα διαθέτει ευχέρεια να αναδιατυπώνει τις σχετικές διατάξεις, ώστε να χαρακτηρίζονται από λιτότητα, συνεκτικότητα και φραστική ομοιομορφία. Η αναδιατύπωση συνιστά*

πτυχή της ευχέρειας αυτής, στην οποία κατ' εξοχήν περιλαμβάνεται και η επέλευση των αναγκαιών μεταβολών, σε περίπτωση που έχει προηγηθεί μεταφορά αρμοδιοτήτων ή οργανωτική αναδιάρθρωση (π.χ. μεταβολή της ονομασίας Υπουργείου ή Γενικής Γραμματείας ή μεταβολή νομικού όρου). Τέτοιου είδους μεταβολές είναι συχνές στη νομοθετική και διοικητική πρακτική, ώστε η σχετική ενημέρωση του κειμένου του συγκροτούμενου κώδικα να αποτελεί πραγματικά πολύτιμη βοήθεια προς τον εφαρμοστή του δικαίου, ο οποίος δεν είναι κατ' ανάγκην ο έμπειρος νομικός».

Σε κάθε περίπτωση, εφ' όσον η αποκάθαρση της υφιστάμενης νομοθεσίας προϋποθέτει κατά τα ανωτέρω καίριες παρεμβάσεις στο περιεχόμενο ή και στην ίδια την υπόσταση των διατάξεων (π.χ. απάλειψη σιωπηρώς καταργηθεισών ή μεταβατικών διατάξεων, αναδιατύπωση διατάξεων, άρση αντινομιών, ασαφειών, αντιθέσεων προς το Σύνταγμα), ώστε να εκπληρωθεί ο σκοπός της κωδικοποίησης που δεν είναι άλλος από τη δημιουργία ενός χρήσιμου και συνάμα εύχρηστου εργαλείου στα χέρια όχι μόνο του νομικού, αλλά και του εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου, οι προτεινόμενες παρεμβάσεις τελούν πάντοτε υπό τον έλεγχο και την τελική κατά νόμο έγκριση της Κ.Ε.Κ. Εξ άλλου, κάθε παρέμβαση η οποία κρίθηκε αναγκαία θα αιτιολογηθεί πλήρως στο πλαίσιο υποβολής του προτεινόμενου κειμένου κάθε διάταξης στο προσχέδιο του κώδικα.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 4

Στο εν λόγω σημείο ο σχολιαστής θεωρεί ότι στο πλαίσιο του άρθρου 1 του ν. 998/1979 (σκοπός) ο ανάδοχος περιορίζεται στην αναφορά της κλιματικής αλλαγής, προτείνοντας ο ίδιος και άλλες παραμέτρους.

Όπως όμως ρητώς αναγράφεται στην αναφερόμενη περικοπή του Π. 4.1.α, η κλιματική αλλαγή είναι «ίσως η κρισιμότερη παράμετρος στην παραπάνω κατεύθυνση...», συνεπώς ασφαλώς όχι η μόνη που λαμβάνεται υπ' όψιν στην κατεύθυνση εμπλουτισμού του άρθρου 1 του ν. 998/1979. Οι αναφερόμενες στο παραπάνω σχόλιο λοιπές παράμετροι (υποβάθμιση του εδάφους, αριθμός και ένταση επιτρεπτών επεμβάσεων, πίεση από την δόμηση κλπ.), πέραν της βιοποικιλότητας, η οποία έχει ήδη ληφθεί υπ' όψιν από την ομάδα εργασίας, αποτελούν ασφαλώς σημαντικά ουσιαστικά ζητήματα δασικού, μεταξύ άλλων, ενδιαφέροντος, όχι όμως γενικότερες έννοιες – όπως η κλιματική αλλαγή και η βιοποικιλότητα – που κείνται εκτός του αυστηρού πλαισίου της δασικής νομοθεσίας, αλληλεπιδρώντας ωστόσο σε σημαντικό βαθμό με τον σκοπό και τη συνολική λειτουργία της. Στο κείμενο του Π. 4.1.α (σελ. 15) επίσης καθίσταται σαφές ότι η κλιματική διαχείριση προσήκει να συμπεριληφθεί οριζόντια στο σύνολο των διατάξεων περί δασοπροστασίας και διαχείρισης, ενώ η αναφορά στη συσχέτιση της κλιματικής αλλαγής με τη διαχείριση των δασών αυτοπροσδιορίζεται

ρητώς ως «ενδεικτική». Άλλωστε η εξειδίκευση των μέτρων προσαρμογής των δασικών οικοσυστημάτων στην κλιματική αλλαγή μπορεί να γίνεται μόνον μέσω της νομοθετικής ή και κανονιστικής πρωτοβουλίας και όχι βέβαια στο πλαίσιο του παρόντος έργου.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 5

Στο πλαίσιο του ανωτέρω σημείου ο σχολιαστής προτείνει την πλήρη αντικατάσταση παλαιών δασικών νομοθετημάτων όπως π.χ. του π.δ. της 19.11.1928.

Κατ' εφαρμογή όμως του άρθρου 12 του ν. 4048/2012 καθώς και του εγχειριδίου οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) το παρόν έργο της κωδικοποίησης έχει ως αντικείμενο τη συγκέντρωση, συστηματική ταξινόμηση και εκκαθάριση της υφισταμένης δασικής νομοθεσίας, αποκλεισμένης ρητώς κάθε δυνατότητας τροποποίησης της κείμενης νομοθεσίας, η οποία ανήκει αποκλειστικώς στη νομοθετική πρωτοβουλία και διενεργείται κατά τη συνήθη διαδικασία με την έκδοση νόμων (ιδ. Εγχειρίδιο οδηγιών της Κ.Ε.Κ., σημείο ΙΔ', σλ. 15). Στο πλαίσιο αυτό, όπως άλλωστε διευκρινίζεται σαφώς και στο παραδοτέο 4.1α (σελ. 7), οι υποβαλλόμενες προτάσεις αφορούν σε νομοτεχνικά ζητήματα, ενώ η υποβολή προτάσεων για τα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου, όπως το τιθέμενο στο εν λόγω σημείο, εκφεύγει των ορίων του παρόντος έργου και δεν επηρεάζει το έργο της κωδικοποίησης των σε ισχύ διατάξεων.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 6

Στο εν λόγω σχόλιο ο σχολιαστής θεωρεί ότι η κωδικοποίηση δεν είναι απαραίτητο να ενσωματώσει και την εκτενέστατη νομολογία – κάτι, άλλωστε, που, κατά την κρίση του δεν έχει γίνει, εκτός από ελάχιστα σημεία.

Το περιεχόμενο του σχολίου είναι αυτονόητο και σε καμία περίπτωση δεν έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο του Παραδοτέου, το οποίο στοιχείται πλήρως με το Εγχειρίδιο Οδηγιών της ΚΕΚ.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 7

Στο εν λόγω σχόλιο ο σχολιαστής θεωρεί ότι η μεταγλώττιση των παλαιότερων διατάξεων δεν είναι προτεραιότητα του έργου της κωδικοποίησης.

Σύμφωνα όμως με το εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) (σελ. 5 έως 7: χαρακτηριστικά, αναφέρεται στο κεφάλαιο Δ' ότι ενδεικνύεται η λελογισμένη χρήση όρων της επιστήμης ή της καθομιλουμένης «...εφόσον κινείται στο πλαίσιο της επίσημης νεοελληνικής (δημοτικής) γλώσσας και στις απαιτήσεις ενός δημόσιου κειμένου που υπερβαίνει τα στενά όρια μιας συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής και μίας περιορισμένης χρονικής περιόδου»), αλλά και με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 4048/2012 («Κατά την κωδικοποίηση λαμβάνει χώρα, κατά περίπτωση, αναδιάρθρωση διατάξεων, απάλειψη των διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων που δεν έχουν πεδίο εφαρμογής, αναδιατύπωση των κειμένων σε εύληπτη γλώσσα, προσαρμογή των διατάξεων που καθορίζουν αρμοδιότητες διοικητικών και άλλων οργάνων προς το ισχύον οργανωτικό σχήμα των κεντρικών και αποκεντρωμένων κρατικών υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα (νομοθετική κωδικοποίηση)»), επιβάλλεται στο πλαίσιο της κωδικοποίησης η αναδιατύπωση των διατάξεων σε εύληπτη γλώσσα, η προσαρμογή στη νεοελληνική και η εν γένει ομοιομορφία των διατάξεων του κώδικα, με αποτέλεσμα να καθίσταται επιτακτική η μεταγλώττιση παλαιών διατάξεων διατυπωμένων στην καθαρεύουσα ή ακόμη και νεότερων (νομοθετήματα από τα τέλη της δεκαετίας του 1970 έως και τη δεκαετία του 1990) που, αν και χρησιμοποιούν κατά βάση τη δημοτική, προστρέχουν συστηματικά στην ενσωμάτωση στοιχείων της αρχαίας ή της καθαρεύουσας («αρχαϊζουσα»).

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 8

Στο εν λόγω σχόλιο ο σχολιαστής θεωρεί ότι παρέλκει η δημιουργία διακριτής νοηματικής ενότητας για τους ορισμούς των εννοιών της δασικής νομοθεσίας.

Προφανώς, η δημιουργία ειδικού άρθρου με τίτλο «ορισμοί» δεν αποσκοπεί στην εξαντλητική ενσωμάτωση όλων των εννοιών που απαντώνται στη δασική νομοθεσία. Ωστόσο, στο πλαίσιο της κωδικοποίησης ενός τόσο ευρέος συνόλου διατάξεων με σημαντικές χρονικές αποκλίσεις μεταξύ τους είναι επιτακτική για τη συνοχή του κειμένου του κώδικα, σύμφωνα και με το εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) (σελ. 7), οι διάφορες έννοιες και όροι να χρησιμοποιούνται παντού αποδίδοντας το ίδιο νόημα, χωρίς να δημιουργείται αμφιβολία ως προς το περιεχόμενό τους. Η συνοχή αυτή και η άρση τυχόν αντιφάσεων ή αμφιβολιών επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό με τον ευθύ εξαρχής ορισμό και αποσαφήνιση των εννοιών που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν τέτοιου είδους ζητήματα (μεταξύ των οποίων οπωσδήποτε και οι έννοιες του

«εθνικού δρυμού», του «αισθητικού δάσους» και του «διατηρητέου μνημείου της φύσης», οι οποίες ορίζονται εννοιολογικώς με εν μέρει διάφορο τρόπο από δύο εν ισχύι νομοθετήματα).

Εξ άλλου, η ενσωμάτωση στην αρχή του κώδικα ειδικού άρθρου με τίτλο «ορισμοί» ανταποκρίνεται πλήρως στη σύγχρονη μεθοδολογία που υιοθετούν πολλά ενωσιακά αλλά και εθνικά νομοθετήματα, ειδικότερα μάλιστα στον τομέα του δικαίου του περιβάλλοντος (όπως ο αναφερόμενος στο σχόλιο ν. 3937/2011).

Επιπρόσθετα, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει ο σχολιαστής η ύπαρξη ενιαίων ορισμών διευκολύνει την ανάπτυξη της δασικής πολιτικής καθώς και της σχετικής νομολογίας.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 9

Το σχόλιο αναφέρεται στην παράλειψη ενσωμάτωσης πρόσφατων νομοθετικών ρυθμίσεων στα παραδοτέα Π4.1.α, Π4.1.β και Π4.2, που τέθηκαν σε δημόσια διαβούλευση. Σημειώνεται σχετικά ότι τόσο το άρθρο 57 του ν. 4384/2016, με το οποίο προστέθηκε εδάφιο στην παρ. 4 του άρθρου 48 του ν. 998/1979, όσο και το άρθρο 154 του ν. 4381/2016, με το οποίο αντικαταστάθηκε η περ. δ' της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, θα ενσωματωθούν στο προσχέδιο Κώδικα, το οποίο αποτελεί αυτοτελές παραδοτέο, που θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση σε επόμενη φάση.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 10

Στο εν λόγω σχόλιο ο σχολιαστής αναφέρεται στην περίπτωση διατάξεων τοπικού χαρακτήρα και στη σχέση τους με το κωδικοποιητέο κείμενο.

Η κωδικοποίηση ή μη και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, η μέθοδος ενσωμάτωσης στον κώδικα των διατάξεων τοπικού ή/και ειδικού χαρακτήρα, για τις οποίες διατυπώνεται στο πλαίσιο της εκπόνησης του προσχεδίου η πρόταση να συμπεριληφθούν σε διακριτό κεφάλαιό του τελεί υπό την έγκριση της Κ.Ε.Κ, ενώ, εν πάση περιπτώσει, η τελική λύση θα αποτυπωθεί στο προσχέδιο Κώδικα που θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση σε μεταγενέστερο χρόνο. Η αναφερόμενη από το σχολιαστή «αμφίβολη συνταγματικότητα» ρυθμίσεων, εφ' όσον δηλαδή αυτή δεν έχει διαγνωσθεί ρητώς με απόφαση αρμοδίου ανωτάτου δικαστηρίου, είναι εκτός εμβέλειας του έργου της κωδικοποίησης κατά τα προαναφερθέντα.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 11

Στο εν λόγω σχόλιο ο σχολιαστής θεωρεί ότι οι γενικές ισχύουσες καταργητικές διατάξεις, πρέπει να μην κωδικοποιηθούν και να καταργηθούν από την κωδικοποίηση.

Η «κατάργηση» οποιασδήποτε διάταξης σε ισχύ, στο πλαίσιο του έργου της κωδικοποίησης, εκφεύγει της αρμοδιότητας του έργου αυτού και εναπόκειται στη νομοθετική εξουσία. Ομοίως, οι διατάξεις αυτές, αν και πράγματι δυσερμήνευτες, αποτελούν διατάξεις σε ισχύ, οι οποίες οδηγούν στην αξιολόγηση της κατάργησης ή μη άλλων διατάξεων ουσιαστικού περιεχομένου, συνεπώς δεν δύναται να αγνοηθούν από την κωδικοποίηση. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές κωδικοποιούνται ή όχι και οπωσδήποτε λαμβάνονται υπ' όψιν κατά περίπτωση, πάντοτε κατ' εφαρμογή των ειδικών οδηγιών του εγχειριδίου της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) (σελ. 4), ενώ, σε κάθε περίπτωση, η διαχείρισή τους τελεί υπό την τελική έγκριση της Κ.Ε.Κ.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 12

Στο εν λόγω σχόλιο ο σχολιαστής αναφέρεται σε διατάξεις που έχουν αντικατασταθεί από τον ν. 4389/2016.

Σημειώνεται όμως ότι το Παραδοτέο Π.4.1 υποβλήθηκε πριν την ψήφιση του ν. 4389/2016, συγκεκριμένα στις 07/04/2016. Επομένως, διατάξεις σε νομοθετήματα που επακολούθησαν της υποβολής θα ληφθούν υπ' όψιν κατά τη σύνταξη του προχεδίου Κώδικα Δασικής Νομοθεσίας. Ο ανάδοχος εκτιμά ότι η αναφορά του άρθρου 31 παρ. 3 ν. 4280/2014, όπως τροποποιημένο ισχύει, στο ν.δ. 532 της 5/5.5.1970 «Περί συμπληρώσεως των διατάξεων περί διοικητικής αποκεντρώσεως» (Α'103) αποτελεί εκ παραδρομής εσφαλμένη αναφορά. Ασφαλώς, σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 4048/2012 και το Εγχειρίδιο οδηγιών της Κ.Ε.Κ. το ερώτημα της απάλειψης της συγκεκριμένης παραγράφου τελεί υπό την τελική κρίση της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης.

Επί του σημείου με αρ. 13

Με το σχόλιο αναδεικνύεται το ζήτημα της πλήρους ενσωμάτωσης στο άρθρο 46 του ν. 998/1979 της νομολογίας του ΣτΕ (ΣτΕ Ολ 2499/2012) ως προς τα εξεταστέα κριτήρια κατά την έγκριση επιτρεπτών επεμβάσεων σε αναδασωτέες εκτάσεις. Όπως προκύπτει από το κείμενο με τις προτάσεις βελτίωσης που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση, το ζήτημα έχει ήδη απασχολήσει την Ομάδα Μελέτης, ενώ στο

πλαίσιο του υπό σύνταξη σχεδίου κώδικα θα ληφθεί σχετική μέριμνα στο οικείο άρθρο.

Το σχόλιο γίνεται δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 14

Με το σχόλιο αυτό δίνεται έμφαση από τον σχολιαστή στην πληροφόρηση και τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού με την επισήμανση ότι έχει παραμεληθεί στη δασική νομοθεσία χρησιμοποιώντας μάλιστα ως παράδειγμα την περίπτωση της πρόσφατης νομολογίας για τις διατυπώσεις δημοσιότητας των ΔΑΔ.

Η πληροφόρηση και η δυνατότητα συμμετοχής του ενδιαφερόμενου κοινού αποτελεί οπωσδήποτε ζήτημα εξέχουσας σημασίας που πράγματι αξίζει να αναβαθμιστεί και να αναδειχθεί στο πλαίσιο της δασικής νομοθεσίας, εφ' όσον δύναται να ευαισθητοποιήσει το κοινό ως προς τη σημασία της διαφύλαξης του δασικού πλούτου της χώρας. Υπό την έννοια αυτή, η γενική αναφορά, στο πλαίσιο του κώδικα, της σημασίας της πληροφόρησης και της συμμετοχής του κοινού, η οποία τελεί ασφαλώς υπό την τελική κρίση της Κ.Ε.Κ., παρουσιάζει σημαντικό ενδιαφέρον, όχι όμως υπό την έννοια της εισαγωγής νέων ειδικών κανόνων και υποχρεώσεων της δασικής νομοθεσίας. Επομένως, η αναφορά του σχολίου στη νομολογία για τις δασικές αστυνομικές διατάξεις (Σ.τ.Ε. 4690/2015) προς επίρρωση μίας «ειδικής» υποχρέωσης πληροφόρησης στο πλαίσιο της δασικής νομοθεσίας είναι προφανώς εσφαλμένη, εφ' όσον στην πραγματικότητα το Ανώτατο δικαστήριο ελέγχει εν προκειμένω το κύρος των μη δημοσιευμένων στο Φ.Ε.Κ. δασικών αστυνομικών διατάξεων εν όψει του χαρακτήρα τους ως κανονιστικών πράξεων και όχι στο πλαίσιο της διαφύλαξης του δικαιώματος πληροφόρησης και συμμετοχής του κοινού.

Όσον αφορά στα διαχειριστικά σχέδια του άρθρου 3 του π.δ. της 19.11.1928 και 62 επ. του ν.δ. 86/1969, έχει εντοπιστεί από την ομάδα μελέτης η απουσία νομικού πλαισίου πρόβλεψης Τεχνικών Προδιαγραφών σύνταξης δασοτεχνικών μελετών (κυρίως των διαχειριστικών σχεδίων, των μελετών δασικής οδοποιίας και των μελετών δασικής αναψυχής) με βάση τους Κανόνες της σύγχρονης Δασολογικής Επιστήμης, εναρμονισμένους με τις ανάλογες απαιτήσεις των Οδηγιών της ΕΕ, όπως της Οδηγίας 2001/42/ΕΚ της 27^{ης} Ιουνίου 2001 σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων. Ως εκ τούτου το ζήτημα αυτό θα εξεταστεί κατά τη σύνταξη του προσχεδίου Κώδικα. Το σχόλιο γίνεται εν μέρει δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 15

Ο σχολιαστής εν προκειμένω αναφέρεται στο ζήτημα της διάκρισης μεταξύ δημόσιας και ιδιωτικής δασικής ιδιοκτησίας και στη νομική φύση του δικαιώματος κυριότητας επί των δασών.

Το ζήτημα ήταν και είναι διαχρονικώς «ακανθώδες», λόγω της έλλειψης σαφούς βούλησης εκ μέρους του νομοθέτη να ρυθμίσει ρητώς και λεπτομερώς το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασικών οικοσυστημάτων και ειδικότερα τη νομική φύση του δικαιώματος κυριότητας. Το σχετικό σχόλιο του Π. 4.1.α (σελ. 116) στην πραγματικότητα γίνεται επ' αφορμή και στηρίζεται στην αναφερόμενη ΣτΕ 4883/2014, σε συνδυασμό όμως με τις αντίθετες Α.Π. 1453/2010 και Α.Π. 207/2010, εν όψει της νομολογιακής αντίφασης που αναδεικνύει ακριβώς την ανάγκη νομοθετικής παρέμβασης.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί των σημείων με αρ. 16 i και iii

Η πρόταση, όπως διατυπώθηκε στο παραδοτέο Π4.1.α (σελ. 36-37), στόχευε στην αντιστοίχιση εννοιών και την άρση αποκλίσεων, ως προς την χρησιμοποιούμενη ορολογία, μεταξύ της δασικής και της πολεοδομικής νομοθεσίας. Συγκεκριμένα, προτάθηκε η αντικατάσταση του όρου «κοινοχρήστου χώρου πρασίνου», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 58 παρ. 1 περ. β του ν. 998/1979, με τον όρο «ελεύθεροι χώροι αστικού και περιαστικού πρασίνου», όρος που προσήκει σε περιοχές εκτός σχεδίου, στις οποίες άλλωστε αναφέρεται και η συγκεκριμένη διάταξη. Στόχος της πρότασης ήταν να μην δημιουργούνται αντιφάσεις και ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της πολεοδομικής και της δασικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, οι ορισμοί των «κοινοχρήστων χώρων πρασίνου» και των «ελεύθερων χώρων αστικού και περιαστικού πρασίνου» περιείχονταν στο άρθρο 21 του ν. 4269/2014, διάταξη που κατά τον χρόνο υποβολής του παραδοτέου ήταν ακόμη σε ισχύ και στην οποία παρέπεμπε ρητά το άρθρο 58 του ν. 998/1979. Μάλιστα, για λόγους πληρότητας της ρύθμισης, προτάθηκε η ίδια αντιστοίχιση μεταξύ των εννοιών της πολεοδομικής και της δασικής νομοθεσίας να γίνει και στο άρθρο 3 του ν. 998/1979, που περιλαμβάνει τους βασικούς ορισμούς της δασικής νομοθεσίας.

Ωστόσο, μετά την κατάργηση του άρθρου 21 του ν. 4269/2014 από το άρθρο 238 του ν. 4389/2016 (Α' 94/27.5.2016), η πρόταση για την αντιστοίχιση των ορισμών καθίσταται άνευ αντικειμένου, καθώς καταργήθηκε η διάταξη που περιείχε τους ορισμούς της πολεοδομικής νομοθεσίας προς τους οποίους προτεινόταν να γίνει αντιστοίχιση. Περαιτέρω, καθίσταται επιβεβλημένο να αναδιατυπωθεί το άρθρο 58 ως προς τα σημεία που παραπέμπουν ευθέως στην καταργηθείσα, πλέον, διάταξη.

Οι παραπάνω, αναγκαίες, προσαρμογές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη και θα ενσωματωθούν στο κείμενο στο πλαίσιο του προσχεδίου Κώδικα. Συγκεκριμένα, θα

απαλειφθούν οι παραπομπές στο καταργηθέν άρθρο 21 του ν. 4269/2014, ενώ επίσης ο όρος «κοινόχρηστος χώρος πρασίνου» θα αντικατασταθεί από τον όρο «εκτάσεις», οι οποίες πληρούν τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 58 παρ. 1 περ. β (δηλαδή περιβάλλονται από τον οικιστικό ιστό, είναι εκτός σχεδίου, φέρουν δασική βλάστηση, φυσικώς ή τεχνητώς δημιουργηθείσα και λειτουργούν εκ των πραγμάτων ως πάρκα και άλση).

Επί του σημείου με αρ. 16 ii

Στο υποβληθέν σχόλιο αναφέρεται ότι, πέραν της έννοιας του κοινόχρηστου χώρου πρασίνου, υπάρχει και η έννοια του δασικού θύλακα, ως ειδικής περίπτωσης ένταξης μικρών τμημάτων δασών ή δασικών εκτάσεων σε ρυμοτομικό σχέδιο. Περαιτέρω, γίνεται αναφορά στη σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 88/2016, 3369-70/2014, 4463/2013). Αν και δεν διατυπώνεται με σαφήνεια, το σχόλιο υπολαμβάνει ότι πιθανώς θα πρέπει να συμπληρωθεί το άρθρο 58 του ν. 998/1979 με την αντίστοιχη αναφορά στην έννοια του δασικού θύλακα.

Σημειώνεται, κατ' αρχάς, ότι η νομολογία του ΣτΕ περί δασικών θυλάκων, ως κατ' εξαίρεση περίπτωση ένταξης στο σχέδιο μικρών τμημάτων δασών ή δασικών εκτάσεων, που γειτνιάζουν με οικισμούς ή περιβάλλονται από αυτούς, παρήχθη σε ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 49 παρ. 2 περ. α του ν. 998/1979, όπως ίσχυε πριν από την κατάργησή της με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014. Πράγματι, υπό το καθεστώς του ν. 998/1979 (άρθρο 49 παρ. 2), πριν από την τροποποίησή του από το ν. 4280/2014, ήταν επιτρεπτή η ένταξη δασών και δασικών εκτάσεων στο σχέδιο πόλης για τη δημιουργία οικιστικών περιοχών ή την επέκταση σχεδίου πόλεως. Οι εκτάσεις αυτές, μετά την ένταξή τους στο σχέδιο, διατηρούσαν τον δασικό τους χαρακτήρα και μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μόνο για κοινόχρηστους ή κοινωφελείς σκοπούς. Ερμηνεύοντας τη διάταξη αυτή με σειρά αποφάσεων του (ΣτΕ 88/2016 σκέψη 4, ΣτΕ 4876/2013 σκέψη 8, ΣτΕ 3369/2014 σκέψη 6), το Δικαστήριο έκρινε ότι η κατ' εξαίρεση ένταξη δασών και δασικών εκτάσεων στο σχέδιο μπορεί να γίνει μόνο με τη μορφή του «δασικού θύλακα», δηλαδή μόνο για μικρά τμήματα δασών και δασικών εκτάσεων, που γειτνιάζουν με οικισμούς ή περιβάλλονται από αυτούς, διατηρούν τον δασικό τους χαρακτήρα και κατά κανόνα δεν αποζημιώνονται, σε αντίθεση με τον συνήθη τύπο κοινοχρήστων χώρων.

Ωστόσο, υπό το καθεστώς του ν. 998/1979, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το ν. 4280/2014, η ένταξη δασών και δασικών εκτάσεων στο σχέδιο είναι πλέον πλήρως απαγορευμένη (άρθρο 60 ν. 998/1979), οι δε δασικές εκτάσεις που περιβάλλονται από τον οικιστικό ιστό είτε χαρακτηρίζονται ως πάρκα ή άλση, είτε παραμένουν εκτός σχεδίου. Συνεπώς, δεν υπάρχει πλέον έδαφος για την

ενσωμάτωση στο υπό σύνταξη σχέδιο κώδικα μιας έννοιας που παρήχθη από το ΣτΕ καθ' ερμηνεία μία ήδη κατηγορημένης διάταξης.

Περαιτέρω, και σε κάθε περίπτωση, οι δασικοί θύλακες αποτελούν, όπως προαναφέρθηκε, εξαιρετική περίπτωση ένταξης στο σχέδιο μικρών τμημάτων δασών ή δασικών εκτάσεων, που γειτνιάζουν με οικισμούς ή περιβάλλονται από αυτούς. Οι εκτάσεις αυτές εντάσσονταν στο σχέδιο μόνο για λόγους ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού αποτελώντας ειδική κατηγορία έκτασης που προστατεύεται από τη δασική νομοθεσία, χωρίς όμως να λειτουργούν ως εν τοις πράγμασι άλση ή πάρκα. Ως εκ τούτου, και από ουσιαστικής άποψης, οι δασικοί θύλακες δεν μπορούν να εξομοιωθούν με τα πάρκα και τα άλση, αφού επιτελούν όλως διαφορετική λειτουργία και δεν προσήκει σε καμία περίπτωση η ενσωμάτωση της έννοιας του δασικού θύλακα στο άρθρο 58 του ν.998/1979.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 iv

Το εν λόγω σχόλιο αναφέρεται στο άρθρο 79 παρ. 2 του ν. 998/1979.

Πράγματι, το άρθρο 79 παρ. 2 δεν είναι *stricto sensu* μεταβατική διάταξη, αλλά διάταξη που ρυθμίζει την σχέση του ν. 998/1979 με τον προϊσχύον δίκαιο. Ωστόσο, ακριβώς επειδή η διάταξη αυτή περιορίζεται στην αξιολόγηση της ισχύος προγενέστερων διατάξεων εν αναφορά ειδικώς προς τον ν. 998/1979, ο οποίος όμως παύει να υφίσταται μετά την κωδικοποίηση, η διάταξη αυτή κατά την αληθή της έννοια είναι τεχνικώς αδύνατο να κωδικοποιηθεί ως έχει, λόγω της αναφοράς της στον ν. 998/1979. Ωστόσο, ήδη εξετάζεται στο πλαίσιο κατάρτισης του προσχεδίου του κώδικα η συμπερίληψη διάταξης αντίστοιχου περιεχομένου, η οποία θα χρησιμοποιεί ως νομοθέτημα αναφοράς τον ίδιο τον κώδικα και όχι τον ν. 998/1979, ζήτημα που οπωσδήποτε υπόκειται στην τελική κρίση της Κ.Ε.Κ.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 v

Το εν λόγω σχόλιο αναφέρεται στην πρόταση κωδικοποίησης της διάταξης του αρ. 26 παρ. 7 ν. 3889/2010.

Εκτιμούμε ότι δεν έχει πλέον λόγο ύπαρξης η παρ. 7 του άρθρου 26 του ν. 3889/2010 ως μεταβατική καθώς όλες οι προβλεπόμενες κανονιστικές πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 13-24 του ν. 3889/2010 έχουν ήδη εκδοθεί: πρόκειται για τις: [1] 199284/707/2010 «Διαδικασία κύρωσης των Δασικών Χαρτών (άρθρο 21 παρ. 1 ν. 3889/2010)» (Β' 2159/31.12.2010), [2] κυα 115451/24/2011 «Καθορισμός ειδικού τέλους για την άσκηση αντιρρήσεων της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 3889/2010 (Α' 182) κατά του περιεχομένου αναρτημένου δασικού χάρτη. (Β'

24/20.1.2011)», [3] κυα 169978/743/2012 «Καθορισμός προεκτιμωμένων αμοιβών για την εκπόνηση μελετών επικαιροποίησης των δασικών χαρτών» (Β' 2874/26.10.2012), [4] υα 165387/410/2012 «Διαδικασία, στοιχεία και δικαιολογητικά τεκμηρίωσης αιτίας μεταβολής δασικής μορφής εκτάσεων εντός οικισμών στερούμενων νόμιμης έγκρισης (άρθρο 24 παρ. 2 ν. 3889/2010)» (Β' 470/28.2.2012) και [5] υα 169977/742/2012 «Καθορισμός προεκτιμωμένων αμοιβών για την εκπόνηση μελετών τεχνικής υποστήριξης της ανάρτησης δασικών χαρτών και λοιπών εργασιών για την κύρωσή τους» (Β' 2874/26.10.2012).
Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 vi

Το σχόλιο αυτό αναφέρεται στην προσαρμογή των διατάξεων του κώδικα στις τρέχουσες διοικητικές δομές.

Η τήρηση των αρχών και η εφαρμογή της καλής νομοθέτησης επιβάλλουν την προσαρμογή προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 12, παρ. 1 του ν. 4048/2012 *«Κατά την κωδικοποίηση λαμβάνει χώρα, κατά περίπτωση, αναδιάρθρωση διατάξεων, απάλειψη των διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων που δεν έχουν πεδίο εφαρμογής, αναδιατύπωση των κειμένων σε εύληπτη γλώσσα, προσαρμογή των διατάξεων που καθορίζουν αρμοδιότητες διοικητικών και άλλων οργάνων προς το ισχύον οργανωτικό σχήμα των κεντρικών και αποκεντρωμένων κρατικών υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα (νομοθετική κωδικοποίηση)».*

Ειδικότερα, λόγω της διαχρονικά συνεχιζόμενης αλλαγής της ονομασίας, αλλά και της αναδιάρθρωσης των αρμόδιων δομών και οργάνων, στο υπό κατάρτιση προσχέδιο Κώδικα επιλέγεται η χρήση των γενικών όρων «Κεντρική Δασική Υπηρεσία» και «Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες», ενώ επίσης δίδονται και οι σχετικοί ορισμοί. Η επιλογή αυτή γίνεται για να διασφαλιστεί η διαχρονικότητα του προσχεδίου κώδικα. Τα αρμόδια Υπουργεία αναφέρονται με την σημερινή ισχύουσα ονομασία τους προς αποφυγή τυχόν αοριστίας από την προτεινόμενη από τον σχολιαστή γενική διατύπωση «αρμόδιο υπουργείο».

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 vii

Το εν λόγω σχόλιο υποστηρίζει την ρητή κατάργηση του άρθρου 52 του ν.δ. 2501/1953.

Όμως, η διάταξη του άρθρου 52 του ν.δ. 2501/1953 δεν έχει καταργηθεί ρητώς, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στο σχόλιο, αλλά αντίθετα διατηρήθηκε σε ισχύ με την διάταξη του άρθρου 317 παρ. 48 περ. β. Όπως αναφέρεται στο παραδοτέο Π4.1.α (σελ. 32) ενδεχομένως τίθεται ζήτημα σιωπηρής κατάργησής της και για τον λόγο αυτό έχει υποβληθεί σχετικό ερώτημα στην Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 viii

Στο πλαίσιο του παρόντος σχολίου επισημαίνεται η διάκριση μεταξύ των άρθρων 24 ν. 3468/2006 και 14 παρ. 8 ν. 998/1979.

Είναι προφανές ότι εκ παραδρομής γίνεται αναφορά στη σχετική περικοπή της σελ. 34 του Παραδοτέου στο άρθρο 24 του ν. 3468/2006, όπου στην πραγματικότητα εννοείται το ορθό άρθρο 24 παρ. Α 2 του νόμου αυτού, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.11 άρθρου 12 ν.3851/2010 (ΦΕΚ Α85/4.6.2010).

Το σχόλιο γίνεται δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 ix

Το εν λόγω σχόλιο αναφέρεται στο ν. 3874/1929.

Το σχετικό σχόλιο αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο της σύνταξης του προσχεδίου Κώδικα. Συγκεκριμένα, στο υπό εκπόνηση προσχέδιο Κώδικα προτείνεται η κατάργηση των άρθρων 1-14 του ν. 3874/1929 που αναφέρονται στη διαδικασία και τις προϋποθέσεις παραχώρησης δασών και δασικών εκτάσεων για την ίδρυση ιατρείων και σανατορίων για την αντιμετώπιση της ασθένειας της φυματίωσης. Τούτο, καθώς πρόκειται για διάταξη ήδη σιωπηρώς καταργηθείσα, που έχει περιπέσει σε αχρησία, ενώ ο σκοπός της, δηλαδή η αντιμετώπιση της φυματίωσης, έχει εκλείψει. Επιπλέον, ο νομοθέτης ήδη ρύθμισε το ζήτημα αυτό με αυστηρότερο τρόπο στη διάταξη του άρθρου 57 του ν. 998/1979, περιορίζοντας τα είδη των εκτάσεων δασικού ενδιαφέροντος, επί των οποίων θεωρείται επιτρεπτή η επέμβαση για την ανέγερση νοσοκομείων. Σε κάθε περίπτωση ο νομοθέτης δεν κωλύεται να ρυθμίσει αυστηρότερα το ίδιο ζήτημα με νεότερη ρύθμιση. Τέλος, η διάταξη προβλέπει διαδικασίες (παραχωρήσεις, απαλλοτριώσεις), οι οποίες σήμερα δεν είναι πια εφαρμόσιμες.

Το σχόλιο γίνεται δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 x

Στο εν λόγω σχόλιο γίνεται αναφορά σε ειδικές περιπτώσεις παραχωρήσεων δασών και δασικών εκτάσεων.

Πράγματι στη δασική νομοθεσία συμπεριλαμβάνεται σειρά διατάξεων, που αφορούν παραχωρήσεις δασών και δασικών εκτάσεων όλως τοπικού χαρακτήρα, πολλές από τις οποίες έχουν ενδεχομένως και χαρακτήρα ατομικής ρύθμισης. Η κωδικοποίηση ή μη και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, η μέθοδος ενσωμάτωσης στο προσχέδιο κώδικα των διατάξεων τοπικού ή/και ειδικού χαρακτήρα, για τις οποίες διατυπώθηκε η πρόταση να συμπεριληφθούν σε διακριτό κεφάλαιό του, τελεί υπό την έγκριση της Κ.Ε.Κ, ενώ, εν πάση περιπτώσει, η τελική λύση θα αποτυπωθεί στο προσχέδιο Κώδικα που θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση σε μεταγενέστερο χρόνο.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 xi

Στο εν λόγω σχόλιο προτείνεται η κωδικοποίηση του άρθρου 52 παρ. 13 ν. 4280/2014.

Η διάταξη του άρθρου 52 παρ. 13 του ν. 4280/2014 διατηρείται και περιλαμβάνεται στο υπό εκπόνηση προσχέδιο Κώδικα στο σύνολό της και όχι μόνο ως προς το πρώτο εδάφιο αυτής. Μάλιστα στο δεύτερο εδάφιο απαλείφεται η αναφορά στην προθεσμία ενός (1) έτους, η οποία είχε ταχθεί στη Διοίκηση για την έκδοση των προβλεπόμενων διοικητικών πράξεων, και η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 5 του ν. 2690/1999 (ΦΕΚ Α' 45) και τη σχετική νομολογία (ΣτΕ 2993/2014, 302/1998, 3836/1997, 345/1997) αφενός έχει ενδεικτικό χαρακτήρα και αφετέρου έχει ήδη παρέλθει. Ως εκ τούτου η Διοίκηση δύναται να ενεργήσει και να εκδώσει τις προβλεπόμενες διοικητικές πράξεις και μετά τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας.

Το σχόλιο γίνεται δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 xii

Με το εν λόγω σχόλιο τίθεται εν αμφιβόλω η διατήρηση σε ισχύ της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 11 του ν. 3208/2003 και προτείνεται η απάλειψή του.

Στο άρθρο 16 ν. 998/1979 προστίθεται το περιεχόμενο του άρθρου 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003 (Α' 308), με σκοπό την πληρότητα της διάταξης ως προς την περιβαλλοντική αδειοδότηση των ειδικών δασοτεχνικών έργων. Η εν λόγω διάταξη ισχύει, εφόσον δεν έχει καταργηθεί ρητώς ή σιωπηρώς και ουδόλως προσβάλλεται η ισχύ της λόγω των άρθρων 30, 31 και 32 του ν. 4014/2011, καθώς δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω νόμου.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003 «Τα ειδικά δασοτεχνικά έργα που προβλέπονται από τις διατάξεις του δασικού νόμου και αποσκοπούν κυρίως στην ανάπτυξη των δασών (έργα αναδάσωσης) ή στην προστασία των δασικών εδαφών από τη διάβρωση (έργα διευθέτησης των χειμάρρων), καθώς και τα έργα αντιπυρικής προστασίας των δασών, είναι κατεξοχήν έργα προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος και ως εκ τούτου η μελέτη επιπτώσεων για τα εν λόγω έργα είναι χωρίς περιεχόμενο.».

Συνεπώς, η εν λόγω διάταξη δεν πρέπει να απαλειφθεί, καθώς καταδεικνύει την επιλογή του νομοθέτη να εξαιρέσει τα ειδικά δασοτεχνικά έργα από τη διαδικασία της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, ως έργα προστατευτικά του δάσους, τα οποία εκ του αντικειμένου τους σε καμία περίπτωση δεν έχουν δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις, παρά μόνον επωφελείς.

Εξάλλου, η εν λόγω διάταξη ενσωματώνεται στο άρθρο 16 του ν. 998/1979 προκειμένου να αποσαφηνίσει το ζήτημα της περιβαλλοντικής αδειοδότησης για τα ειδικά δασοτεχνικά έργα και όχι για να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της στα δασοτεχνικά έργα εν γένει, όπως και των έργων δασικής οδοποιίας.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ορίζεται ότι «3. Κάθε σχέδιο, μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, το οποίο όμως είναι δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά τον εν λόγω τόπο, καθεαυτό ή από κοινού με άλλα σχέδια, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του στον τόπο, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατήρησής του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτίμησης των επιπτώσεων στον τόπο και εξαιρουμένης της περίπτωσης των διατάξεων της παραγράφου 4, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν για το οικείο σχέδιο μόνον αφού βεβαιωθούν ότι δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα του τόπου περί του οποίου πρόκειται και, ενδεχομένως, αφού εκφρασθεί πρώτα η δημόσια γνώμη.».

Η ανωτέρω Οδηγία ενσωματώθηκε στην εθνική νομοθεσία με την ΚΥΑ 33318/3028/11-12-1998 (ΦΕΚ 1289/Β/28-12-98) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας», όπως αυτή τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ Η.Π. 14849/853/Ε103/4-4-2008 (ΦΕΚ 645/Β/11-4-08) «Τροποποίηση των υπ' αριθμ. 33318/3028/1998 κοινών υπουργικών αποφάσεων (Β'1289) και υπ' αριθμ. 29459/1510/2005 κοινών υπουργικών αποφάσεων (Β'992), σε συμμόρφωση με

διατάξεις της οδηγίας 2006/105 του Συμβουλίου της 20ης Νοεμβρίου 2006 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.». Το άρθρο 6 παρ. 1 στ. η' της ανωτέρω ΚΥΑ, ως ισχύει, αναφέρεται στα αναγκαία και ενδεδειγμένα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία των περιοχών του δικτύου NATURA 2000, και συγκεκριμένα στην υποχρέωση Σύνταξης Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων «... και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που δεν περιλαμβάνεται στην Κατηγορία Α' του άρθρου 3 ν. 1650/1986 (άρθρο 21 (εδ. 2 παραγ. 2) Ν. 1650/86) και δεν συνδέεται άμεσα ούτε είναι αναγκαίο για τη διαχείριση της συγκεκριμένης Ειδικής Ζώνης Διατήρησης, εφόσον προβλέπεται η δυνατότητα να επηρεάζει σημαντικά η πραγματοποίηση του εν λόγω έργου ή δραστηριότητας αφεαυτού ή από κοινού με άλλα έργα ή δραστηριότητες την Ειδική Ζώνη Διατήρησης.» . Ωστόσο, τα ειδικά δασοτεχνικά έργα, όπως προαναφέρθηκε, είναι έργα προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος και ως εκ τούτου δεν δύνανται να «επηρεάζουν σημαντικά» την Ειδική Ζώνη Διατήρησης, κατά τον τρόπο που προβλέπει η ανωτέρω διάταξη, έτσι ώστε να απαιτείται η σύνταξη Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Εξάλλου, «σχέδια συνδεόμενα ή αναγκαία για τη διαχείριση του τόπου» εξαιρούνται από την υποχρέωση περιβαλλοντικού ελέγχου, όπως προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43. Πρόκειται για σχέδια διαχείρισης της προστατευόμενης περιοχής, τα οποία εντάσσονται στα θετικά μέτρα διατήρησης, όπως εν προκειμένω τα ειδικά δασοτεχνικά έργα. Τα σχέδια διαχείρισης, όπως και τα λοιπά θετικά μέτρα των κρατών μελών, πρέπει να είναι πρόσφορα και αναγκαία για τη διατήρηση, ή και την αποκατάσταση σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, του προστατευόμενου φυσικού οικοτόπου ή του πληθυσμού των προστατευόμενων ειδών ζώων ή φυτών, καθώς και σύμφωνα με τις οικολογικές απαιτήσεις των προστατευόμενων φυσικών οικοτόπων και ειδών. Εφόσον λοιπόν τα σχέδια διαχείρισης εγκρίνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 της Οδηγίας κατά τρόπον ώστε να κατατείνουν στο σκοπό διατήρησης, περιττεύει ένας έλεγχος των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων και εύλογα εξαιρούνται από αυτόν¹.

Σημειωτέον δε, σε κάθε περίπτωση, διενεργούνται ειδικές μελέτες στην περίπτωση των ειδικών δασοτεχνικών έργων, στα διαγράμματα των οποίων, όπως αναφέρεται στην παρ. 11 του άρθρου 1 του ν. 3208/2003, περιλαμβάνεται ειδικό κεφάλαιο, στο οποίο αναλύονται και αξιολογούνται οι περιβαλλοντικές και οικολογικές συνθήκες και ορίζονται οι όροι και οι περιορισμοί που προβλέπονται από τις ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις για την κατασκευή τους.

Συνεπεία των ανωτέρω, δεν κρίνεται ορθό να απαλειφθεί η διάταξη της παρ.11 του άρθρου 1 του ν. 3208/2003, καθώς αποσκοπεί στην πληρότητα της διάταξης του

¹ Βλ. Κ. Γώγος, Η περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων σε περιοχές του δικτύου Natura 2000 – Οι ρυθμίσεις του άρθρου 6 παρ. 2-4 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2009, σ. 51 επ.

άρθρου 16 του ν. 998/1979, ως προς το ζήτημα της περιβαλλοντικής αδειοδότησης των ειδικών δασοτεχνικών έργων.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 xiii

Σε συνέχεια της απάντησης του προηγούμενου σχολίου σημειώνεται ότι στο άρθρο 16 ν. 998/1979 προστίθεται το περιεχόμενο του άρθρου 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003 (Α' 308), με σκοπό την πληρότητα της διάταξης ως προς την περιβαλλοντική αδειοδότηση των ειδικών δασοτεχνικών έργων και ειδικότερα ως προς τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας για τα οποία υφίσταται σύγκυση σε σχέση με την αρμοδιότητα εκτέλεσης τους (άρθρο 7 Ν. 4258/2014), καθώς αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία αντιπλημμυρικών έργων λόγω της φύσης τους και δεν υπάγονται στο καθεστώς περιβαλλοντικής αδειοδότησης του ν. 4014/2011, όπως τα αντιπλημμυρικά έργα που προβλέπονται για την οριοθέτηση υδατορέματος σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 4258/2014.

Εξάλλου, όπως αναφέρεται και στο υπ' αριθ. πρωτ. 8184/24.11.2015 έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας με θέμα «Σχεδιασμός και δράσεις Πολιτικής Προστασίας για την αντιμετώπιση κινδύνων από την εκδήλωση πλημμυρικών φαινομένων», έχει βαρύνουσα σημασία για την αποτελεσματική διαχείριση καταστροφών λόγω πλημμυρικών φαινομένων ο προσδιορισμός των ρόλων και αρμοδιοτήτων, τόσο των φορέων συντήρησης και λειτουργίας των πάσης φύσεως αντιπλημμυρικών έργων, υποδομών και δικτύων, όσο και των λοιπών φορέων πολιτικής προστασίας που εμπλέκονται άμεσα στην αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών και τη διαχείριση των συνεπειών. Ως εκ τούτου, τα έργα δασοτεχνικής διευθέτησης χειμάρρων και αντιπλημμυρικών και αντιδιαβρωτικών έργων σε δάση και δασικές εκτάσεις εντάσσονται σε διακριτή κατηγορία στο εν λόγω έγγραφο.

Ειδικότερα, στα δημόσια δάση και στις δασικές εκτάσεις οι αρμοδιότητες προγραμματισμού, μελέτης και εκτέλεσης έργων και εργασιών δασοτεχνικής διευθέτησης χειμάρρων, όπως επίσης και του προγραμματισμού, μελέτης και εκτέλεσης αντιπλημμυρικών και αντιδιαβρωτικών έργων (κορμοδέματα, κλαδοπλέγματα, κορμοφράγματα, αυλακώσεις, κλπ) ανήκουν στις κατά τόπους αρμόδιες Δασικές Υπηρεσίες που υπάγονται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Η παροχή κατευθύνσεων και οδηγιών στις Δασικές Υπηρεσίες για την μελέτη και εκτέλεσή τους, αποτελεί αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Δασικών Έργων και Υποδομών της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σύμφωνα με το π.δ. 107/2014 (ΦΕΚ 174/Α'/2014).

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 3, παρ. Β', περ. 1 του ν. 4258/2014, κατά τη διαδικασία οριοθέτησης υδατορέματος σε περίπτωση έργων διευθέτησης επ' αυτού, όταν από την υδραυλική μελέτη του φακέλου της οριοθέτησης, προβλέπονται έργα διευθέτησης/ αντιπλημμυρικά έργα τα οποία, σύμφωνα με την 1958/13.1.2012 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 21) όπως εκάστοτε ισχύει, κατατάσσονται στην Α' κατηγορία έργων τότε για την έγκριση της υδραυλικής μελέτης απαιτείται η τήρηση της διαδικασίας έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων των έργων αυτών από την αρμόδια για την περιβαλλοντική αδειοδότηση υπηρεσία σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Στην περίπτωση που τα προβλεπόμενα από την υδραυλική μελέτη για την οριοθέτηση έργα διευθέτησης σύμφωνα με την 1958/13.1.2012 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β'21) όπως εκάστοτε ισχύει, κατατάσσονται στην Β' τότε για την έγκριση της υδραυλικής μελέτης απαιτείται η τήρηση διαδικασίας υπαγωγής στις προβλεπόμενες στο άρθρο 8 του ν. 4014/2011 Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (Π.Π.Δ.) για την κατηγορία των έργων αυτών.

Εν προκειμένω τα έργα δασοτεχνικής διευθέτησης χειμάρρων δεν κατατάσσονται σε καμία από τις ανωτέρω κατηγορίες Α' και Β' και ως εκ τούτου δεν απαιτείται περιβαλλοντική αδειοδότηση για την εκτέλεσή τους.

Εξάλλου, όπως προκύπτει από την Υ.Α. 1958/2012, τα αντιπλημμυρικά έργα που υπάγονται σε καθεστώς περιβαλλοντικής αδειοδότησης ανήκουν στην κατηγορία των «Υδραυλικών έργων», ενώ τα έργα δασοτεχνικής διευθέτησης χειμάρρων ανήκουν στην κατηγορία των ειδικών δασοτεχνικών έργων, όπως άλλωστε διαφαίνεται και από την κατάταξη των οικείων μελετών στο π.δ. 541/1978, το οποίο διακρίνει τις Μελέτες Υδραυλικών Έργων (Εγγειοβελτιτικών Έργων, Φραγμάτων, Υδρεύσεων και Αποχετεύσεων) από τις Δασικές Μελέτες (διαχείρισης δασών και ορεινών βοσκοτόπων, δασοτεχνική διευθέτησης ορεινών λεκανών χειμάρρων, αναδασώσεων, δασικών οδών και δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων).

Περαιτέρω, η Οδηγία 2011/92 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, προβλέπει ότι τα έργα, που ορίζονται στο άρθρο 4 της εν λόγω Οδηγίας, ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον λόγω, μεταξύ άλλων, της φύσεως, του μεγέθους ή της θέσεώς τους, και ως εκ τούτου υπόκεινται σε παροχή άδειας και εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Εν προκειμένω, τα έργα δασοτεχνικής διευθέτησης χειμάρρων ανήκουν στην κατηγορία των ειδικών δασοτεχνικών έργων, τα οποία, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003, είναι κατεξοχήν έργα προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος και ως εκ τούτου η μελέτη επιπτώσεων για τα εν λόγω έργα είναι χωρίς περιεχόμενο. Δεν υπάγονται, δηλαδή σε καθεστώς περιβαλλοντικής αδειοδότησης, αφού δεν έχουν «σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον λόγω, μεταξύ άλλων, της φύσεως, του μεγέθους ή της

θέσεώς τους» και συνεπώς δεν κατατάσσονται στα έργα που αναφέρονται στην εν λόγω Οδηγία.

Συνεπώς, δεν κρίνεται ορθό να απαλειφθεί η διάταξη της παρ. 11 του άρθρου 1 του ν. 3208/2003, καθώς αποσκοπεί στην πληρότητα της διάταξης του άρθρου 16 του ν. 998/1979, ως προς το ζήτημα της περιβαλλοντικής αδειοδότησης των ειδικών δασοτεχνικών έργων και ειδικότερα ως προς τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας, για τα οποία υφίσταται σύγχυση σε σχέση με την αρμοδιότητα εκτέλεσης τους (άρθρο 7 Ν. 4258/2014).

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 xiv

Στο εν λόγω σχόλιο υποστηρίζεται ότι έχει καταργηθεί το ν.δ. 1042/1942.

Πράγματι το ως άνω ν.δ. 1042/1942 έχει καταργηθεί καθ' ολοκληρία με το άρθρο 1 του ν.δ. 445/1970 (Α' 39).

Το σχόλιο γίνεται δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 xv

Με το εν λόγω σχόλιο προτείνεται η μη μεταγλώττιση διατάξεων που έχουν καταργηθεί ή έχουν περιπέσει σε αχρησία.

Σημειώνεται ότι το άρθρο 32 του ν. 4173/1929 δεν έχει συμπεριληφθεί στην κωδικοποίηση, συνεπώς δεν τίθεται ζήτημα μεταγλώττισής του.

Το άρθρο 5 του β.δ. της 17/29.11.1836 και το άρθρο 10 του ν.6279/1934 συμπεριλαμβάνονται τυπικώς στην κωδικοποίηση, εφόσον δεν έχουν καταργηθεί ρητώς ή σιωπηρώς και είναι μέχρι σήμερα σε ισχύ. Αν και η περιέλευση σε αχρησία αποτελεί λόγο απάλειψης των σχετικών διατάξεων στο πλαίσιο της αποκάθαρσης που συντελείται με την κωδικοποίηση, όπως άλλωστε συμβαίνει και με άλλες διατάξεις στο παρόν έργο, ωστόσο η απάλειψη αυτή πρέπει να γίνεται με εξαιρετική προσοχή και φειδώ και υπό την απαραίτητη προηγούμενη έγκριση της Κ.Ε.Κ. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές, τουλάχιστον κατά το παρόν στάδιο, εξακολουθούν να λαμβάνονται υπ' όψιν ως προς το ζήτημα της μεταγλώττισής τους.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 χvi

Σύμφωνα με το σχόλιο, εν όψει του άρθρου 53 παρ. 4 και των γενικών κανόνων των άρθρων 31 παρ. 1 έως 4 του ν. 4280/2014, και με την επιφύλαξη των άρθρων 49 παρ. 2 του ίδιου νόμου και της συνταγματικότητας των διατάξεων αυτών, οι εποικιστικές εκτάσεις σε ημιορεινά, ορεινά και ανώμαλα εδάφη θεωρούνται ότι δεν είναι «αρρύθμιστες». Δεν γίνεται, όμως αντιληπτό με ποιον τρόπο το άρθρο 53 παρ. 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 31 του ν. 4280/2014 δημιουργεί ειδικό ρυθμιστικό πλαίσιο για τις χορτολιβαδικές εποικιστικές εκτάσεις. Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι το σχόλιο αναφέρεται στις παρ. 1 έως 4 του άνω άρθρου 31, ενώ η διάταξη αυτή, με τίτλο «Ψηφιακή βάση δεδομένων και όρια οικισμών» έχει μόνο τρεις παραγράφους. Αντιθέτως, η αναφερόμενη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 2 του ν. 4280/2014, στο μέτρο που διαλαμβάνει για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις που έχουν περιληφθεί σε κτηματολογικό πίνακα κυρωμένου αναδασμού και έχουν αποδοθεί σε δικαιούχους, τις οποίες και εξαιρεί από τη δασική νομοθεσία, εισάγει σχετική ρύθμιση, ωστόσο, η ρύθμιση αυτή είναι αποσπασματική, εφ' όσον ελλείπει από τον ν. 4280/2014 η πλήρης, ολοκληρωμένη και ενιαία ρύθμιση των κάθε μορφής χορτολιβαδικών εποικιστικών εκτάσεων, γεγονός που ορθώς αποδίδεται και από την υπό κρίση παρατήρηση του αναδόχου.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί των σημείων με αρ. 16 χvii και χviii

Στα εν λόγω σημεία ο σχολιαστής επικεντρώνεται στο άρθρο 57 παρ. 1 ν. 998/1979.

Το σχόλιο είναι προδήλως πρόχειρο και αγνοεί το υφιστάμενο πρόβλημα. Τα αστεροσκοπεία, αν και αποτελούν ειδικές ερευνητικές μονάδες των ΑΕΙ της χώρας που από τη φύση τους εγκαθίστανται σε τοποθεσίες κάποιου υψομέτρου με δασικό, κατά κανόνα, χαρακτήρα, δεν έχουν τύχει της αναγκαίας ρύθμισης από τον νομοθέτη στο πλαίσιο των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας περί επιτρεπτών επεμβάσεων. Ο ισχυρισμός ότι ερευνητικές εγκαταστάσεις, όπως είναι τα αστεροσκοπεία, μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτουν στο άρθρο 57 παρ. 1 β) ή στο άρθρο 57 παρ. 1 τελευταίο εδάφιο ν. 998/1979, όπως ισχύουν (εκπαιδευτικά κτήρια, επεμβάσεις από μη κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα για κοινωφελείς σκοπούς) είναι ανακριβής, αφού τέτοιες εγκαταστάσεις σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν εκπαιδευτικά κτήρια ή συνοδές αυτών εγκαταστάσεις, αλλά ασφαλώς ούτε εκπληρώνουν «κοινωφελείς σκοπούς» μη κερδοσκοπικών νομικών προσώπων, αλλά τον δημόσιο σκοπό του ν.π.δ.δ στο οποίο εντάσσονται. Η κατά τα ανωτέρω έλλειψη προσήκουσας ρύθμισης έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία των υφιστάμενων αστεροσκοπειών να εκσυγχρονίσουν, επεκτείνουν και, εν πάση

περιπτώσει, λειτουργήσουν νόμιμα τις εγκαταστάσεις τους καθώς και την απώλεια σημαντικών πόρων από ευρωπαϊκά κονδύλια. Για τους λόγους αυτούς, στο πλαίσιο του Παραδοτέου Π.4.1.α, προτάθηκε η ρύθμιση του κενού αυτού μέσω της ανάληψης σχετικής νομοθετικής πρωτοβουλίας, δηλαδή εξ υπαρχής νομοθέτησης.

Εξ άλλου, είναι κατ' ελάχιστον ατυχής η προσπάθεια του WWF να συνδέσει εμμέσως το θέμα των αστεροσκοπειών με άλλες περιπτώσεις έργων ή δραστηριοτήτων που ρυθμίζονται ήδη από τη δασική νομοθεσία, όπως η αναζήτηση θησαυρού, τα νεκροταφεία, τα σωφρονιστήρια, τα μετόχια και τα ησυχαστήρια, των οποίων ζητεί emphaticά την κατάργηση ως «σκανδαλωδών». Όπως είναι γνωστό και αναφέρεται σαφώς και στην εισαγωγή των Προτάσεων Βελτίωσης, το αντικείμενο της κωδικοποίησης είναι διαφορετικό από αυτό της εξ υπαρχής νομοθέτησης ή της τροποποίησης/κατάργησης υφισταμένων διατάξεων λόγω διαφωνίας με το περιεχόμενο αυτών. Και στο σημείο αυτό, όπως και σε άλλα σημεία του κειμένου του WWF, γίνεται σαφές ότι οι συντάκτες του δεν έχουν μελετήσει, πολλώ μάλλον κατανοήσει, το αντικείμενο, το εύρος και τις τεχνικές της νομοθετικής κωδικοποίησης, σύμφωνα και με το σχετικό εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης.

Για τους λόγους αυτούς, τα παραπάνω σχόλια δεν γίνονται αποδεκτά.

Επί του σημείου με αρ. 16 χix

Στο εν λόγω σχόλιο προτείνεται η ενσωμάτωση του αρ. 100 ν. 4249/2014 στις διατάξεις για τη Δασοπροστασία.

Η αναφερόμενη διάταξη (άρθρο 100 ν. 4249/2014) εντάσσεται στην ενότητα «Οργανωτικές και Διαδικαστικές Διατάξεις», καθ' ότι δεν εισάγει ειδικότερους κανόνες δασοπροστασίας, αλλά αποσκοπεί στην εξασφάλιση της μέγιστης δυνατής αποτελεσματικότητας των υφισταμένων κανόνων με την ορθολογική συνεργασία των αρμοδίων υπηρεσιών και οργάνων.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 χx

Στο σχόλιο αυτό υπογραμμίζεται ότι οι επιφυλάξεις του αναδόχου περί μη κωδικοποίησης όλων των περί θήρας διατάξεων στο προσχέδιο κώδικα είναι εύλογες.

Πράγματι, οι θέσεις και οι προβληματισμοί που περιέχονται στο παρόν σχόλιο ανταποκρίνονται πλήρως στην πραγματικότητα, αναδεικνύουν τα εγγενή προβλήματα που άπτονται της αντιμετώπισης της θήρας ως θέματος αμιγώς

δασικού ενδιαφέροντος, αλλά και της αντιστοίχισης των ενωσιακών κανόνων με τους εθνικούς κανόνες ενσωμάτωσης και συμπίπτουν κατ' ουσία με τους λόγους για τους οποίους ο ανάδοχος έχει εκφράσει εντονότερες επιφυλάξεις ως προς τον κωδικοποιητέο χαρακτήρα των επίμαχων διατάξεων. Οίκοθεν νοείται ότι το σοβαρότατο αυτό ζήτημα τελεί υπό την τελική κρίση της Κ.Ε.Κ.

Το σχόλιο γίνεται δεκτό.

Επί του σημείου με αρ. 16 χχι

Στο σχόλιο γίνεται λόγος για την νομολογιακή εφαρμογή του άρ. 71 παρ. 1 ν. 998/1979.

Αν και όλες οι αναφερόμενες στο σχόλιο εννοιολογικές επισημάνσεις είναι ορθές, προφανώς δεν έγινε αντιληπτό ότι ο προβληματισμός ως προς την έλλειψη «νομολογιακής εφαρμογής και ερμηνείας» άπτεται αποκλειστικά της ποινικής εφαρμογής της επίμαχης διάταξης, αφού η συγκεκριμένη σκέψη εντάσσεται στο πλαίσιο της ενότητας «Παραβάσεις –Κυρώσεις – Ποινές». Πράγματι, παρά τον διοικητικό καθορισμό των εννοιών των διαφόρων κτισμάτων και κατασκευασμάτων, ερωτάται ποιο είναι το ακριβές περιεχόμενο της διατύπωσης «οποιοδήποτε κτίσματος ή κατασκευάσματος», υπό την έννοια της βαρύτητας της αξιόποινης συμπεριφοράς του δράστη, για την υπαγωγή της πράξης από τον ποινικό δικαστή στο κακουργηματικής πλέον μορφής αδίκημα του άρθρου 71 παρ. 1 όπως ισχύει [π.χ. η τοποθέτηση κεραίας (Σ.τ.Ε. 1101/2016) ή η ασύνδετη τοποθέτηση δύο τσιμεντόλιθων του ενός επάνω στον άλλο (άρθρο 2 παρ. 75 ν. 4067/2012), αν και συνιστούν από διοικητική – πολεοδομική άποψη «κατασκευές», ερωτάται αν αποτελούν και κατά την έννοια του ποινικού νόμου κατασκευές που οδηγούν σε μεταβολή χρήσης κακουργηματικού χαρακτήρα κατ' άρθρο 71 παρ. 1 ν. 998/1979].

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

#6 ΣΜΕ 06-07-2016 13:22

Στο παρόν σχόλιο διατυπώνονται προτάσεις ουσιαστικής τροποποίησης της κείμενης δασικής νομοθεσίας.

Ωστόσο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 του ν. 4048/2012 καθώς και του εγχειριδίου οδηγιών της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.) το παρόν έργο της κωδικοποίησης έχει ως αντικείμενο τη συγκέντρωση, συστηματική ταξινόμηση και εκκαθάριση της υφισταμένης δασικής νομοθεσίας, αποκλεισμένης ρητώς κάθε δυνατότητας τροποποίησης της κείμενης νομοθεσίας, η οποία ανήκει αποκλειστικώς στη νομοθετική πρωτοβουλία και διενεργείται κατά τη συνήθη

διαδικασία με την έκδοση νόμων (ιδ. Εγχειρίδιο οδηγιών της Κ.Ε.Κ., σημείο ΙΔ', σλ. 15). Στο πλαίσιο αυτό, όπως άλλωστε διευκρινίζεται σαφώς και στο παραδοτέο 4.1α (σελ. 7), οι υποβαλλόμενες προτάσεις αφορούν σε νομοτεχνικά ζητήματα, ενώ η υποβολή προτάσεων για τα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου, όπως τα τιθέμενα με το παρόν σχόλιο της διαβούλευσης, εκφεύγει των ορίων του παρόντος έργου και δεν επηρεάζει το έργο της κωδικοποίησης των σε ισχύ διατάξεων.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

II. ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π 4.1 (β) : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ - Ανάλυση Κανονιστικών Επιπτώσεων

#1 ΣΜΕ 06-07-2016 13:33

Με το παρόν σχόλιο τίθεται εν αμφιβόλω ο ισχύων στο πλαίσιο της δασικής νομοθεσίας τρόπος αποτίμησης της αξίας των δασικών οικοσυστημάτων.

Σημειώνεται ότι ο τρόπος προσδιορισμού της αξίας των δασικών οικοσυστημάτων με βάση την παρούσα αξία της ροής των υπηρεσιών που προσφέρουν, ο οποίος παρουσιάζεται στο Π.4.1.(β), είναι ο γενικά αποδεκτός τρόπος προσδιορισμού της αξίας αυτής στην διεθνή βιβλιογραφία. Η αποτίμηση της αξίας των υπηρεσιών οι οποίες προσφέρονται από οικοσυστήματα γενικότερα και δασικά οικοσυστήματα ειδικότερα και η εκτίμηση των κατάλληλων μοναδιαίων συντελεστών αξίας είναι θέμα υψηλού ενδιαφέροντος τόσο από άποψη έρευνας όσο και από άποψη πολιτικής.² Υπάρχει συνεχής έρευνα και παραγωγή νέων αποτελεσμάτων σε σχέση με τις αξίες των υπηρεσιών αυτών, ενώ σημειώνεται ότι πολλές και σημαντικές αξίες δεν αντανακλώνται σε αγοραίες τιμές και αυτό δημιουργεί επιπρόσθετα προβλήματα στον προσδιορισμό τους. Θα ήταν επομένως σκόπιμο να θεσμοθετηθεί

² Βλέπετε, The Economics of Ecosystems and Biodiversity (TEEB).

<http://www.teebweb.org>

<http://www.teebweb.org/areas-of-work/advancing-natural-capital-accounting/>

μια συγκεκριμένη διαδικασία προσδιορισμού και αναθεώρησης των αξιών αυτών σύμφωνα με τα αποτελέσματα και τις κατευθύνσεις τις διεθνούς βιβλιογραφίας.

Όπως τονίζεται και στο τέλος της σελίδας 16 του Π.4.1.(β)

«Πρέπει να σημειωθεί ότι, στόχος της ΑΚΕ δεν ήταν η αποτίμηση της αξίας των δασικών οικοσυστημάτων στην Ελλάδα, αλλά το να θεμελιώσει ότι η αξία αυτή είναι υψηλή και αλλαγές στο νομοθετικό πλαίσιο μπορεί να έχουν σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις, πέραν από αυτές που προσδιορίζονται από τις αγοραίες τιμές των δασικών προϊόντων, »

Αναφορικά με το σχόλιο για την « ... θεσμοθέτηση ψηλών ανταλλαγμάτων χρήσης ...» παρατηρούμε ότι: Αν οι αξίες είναι υψηλές, η θεσμοθέτηση ανταλλαγμάτων χρήσης τα οποία δεν αντανακλούν τις αξίες αυτές θα οδηγούσαν σε αναποτελεσματική χρήση και προστασία του δασικού οικοσυστήματος. Η διαμόρφωση επομένως αποτελεσματικής πολιτικής συνεπάγεται τον ορθό προσδιορισμό των αξιών και στη συνέχεια τη σύνδεση τους με ανταλλάγματα χρήσης.

Στην σελίδα 16 του Π.4.1.(β) σχολιάζονται δύο παράμετροι με τον ακόλουθο τρόπο:

1. ... η χρήση της τιμής άνθρακα 4,78 €/t (ΦΕΚ σελ._35369) θεωρείται ιδιαίτερα χαμηλή ...

Η τιμή αυτή είναι χαμηλή με βάση τις εκτιμήσεις του κοινωνικού κόστους του άνθρακα (social cost of carbon SSC). Για παράδειγμα οι Ackerman και Stanton³ (2012) δίνουν εκτιμήσεις του SSC το 2010 οι οποίες είναι μεγαλύτερες από 118\$/tCO₂ για προεξοφλητικό επιτόκιο 1.5% και μεγαλύτερες από 28\$/t για προεξοφλητικό επιτόκιο 3%. Οι εκτιμήσεις αυτές αυξάνουν σημαντικά για το 2050. Χαμηλή τιμή άνθρακα υποεκτιμά την αξία του δασικού οικοσυστήματος η οποία προκύπτει από την δέσμευση άνθρακα.

2. Η επιλογή του 3.5% (ως προεξοφλητικό επιτόκιο) από τον ΟΥΑΔΓ είναι ίσως υψηλή. Στην ΑΚΕ γίνεται υπολογισμός με 1% και 3%, θεωρούμε ως πλέον κατάλληλη τιμή το 1%.

³ Frank Ackerman and Elizabeth A. Stanton (2012). Climate Risks and Carbon Prices: Revising the Social Cost of Carbon. *Economics: The Open-Access, Open-Assessment E-Journal*, Vol. 6, 2012-10. <http://dx.doi.org/10.5018/economics-ejournal.ja.2012-10>

Η επιλογή του προεξοφλητικού επιτοκίου για αποτιμήσεις που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή ή την αποτίμηση οικοσυστημάτων είναι ένα άλλο θέμα υψηλού ερευνητικού ενδιαφέροντος στην διεθνή βιβλιογραφία. Ο Dasgupta (2008)⁴ παρουσιάζει μια ολοκληρωμένη ανάλυση του τρόπου επιλογής του κοινωνικού επιτοκίου προεξόφλησης (ΚΕΠ, social discount rate), και εκτιμά το ΚΕΠ το οποίο αντιστοιχεί στις υποθέσεις της έκθεσης Stern⁵ σε 1.4%. Με βάση την ανάλυση Dasgupta και τα χαρακτηριστικά της Ελληνικής οικονομίας θεωρούμε ότι το ΚΕΠ για τα δασικά οικοσυστήματα δεν πρέπει να ξεπερνά το 3% με μια αποδεκτή τιμή γύρω στο 1%.

Δεδομένου ότι οι αξίες των υπηρεσιών τις οποίες προσφέρουν τα δασικά οικοσυστήματα έχουν έντονα δυναμικά χαρακτηριστικά και μεταβάλλονται τόσο μετά από νέα ερευνητικά αποτελέσματα, όσο και από μεταβολές που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή και το γενικότερο οικονομικό περιβάλλον, θα πρέπει να υπάρχει θεσμοθετημένη διαδικασία αναθεώρησης τους από κατάλληλη επιστημονική επιτροπή. Το ίδιο ισχύει και για την επιλογή του ΚΕΠ.

Για τους λόγους αυτούς, το σχόλιο δεν γίνεται αποδεκτό.

⁴ Partha Dasgupta (2008), Discounting Climate Change, *Journal of Risk and Uncertainty* (2008) 37:141–169, DOI 10.1007/s11166-008-9049-6

⁵ Stern, N. H., et al. (2006). *The Stern Review of the economics of climate change*. Cambridge: Cambridge University Press.

Stern, N. H. (2008). The economics of climate change. *American Economic Review*, 98(2), 1–37.

III. ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π 4.2 : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ - Προτάσεις Εφαρμογής

Δεν κατατέθηκε κανένα σχόλιο επί του παραδοτέου αυτού.

Με εκτίμηση
Για τη Σύμπραξη

**«NERCO Ν. ΧΛΥΚΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ.» –
«ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.– «ΕΥΛΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.»**

*Ο Κοινός Εκπρόσωπος & Συντονιστής της
Σύμβασης*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΛΥΚΑΣ

MSc Δασολόγος-Περιβαλλοντολόγος